Lieta Nr. A 42 9491 09
Lietvedības Nr. A 01236-11/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 6.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *E.M.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 4.septembra lēmuma Nr.3098 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PB965616) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 24.jūlijā, plkst.13.31, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja *E.M.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PB965616, konstatējot, ka *E.M.* 2009.gada 24.jūlijā, plkst.13.28, Rīgā vadīja transportlīdzekli Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krasta ielu no Varšavas ielas puses Jēzus baznīcas ielas virzienā ar ātrumu 89 km/h pie atļautā 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā, tādā veidā pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punktā noteiktās prasības. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, 86 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Iskra - 1" Nr.13259D.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{8} panta desmito daļu, kurā paredzēta atbildība par minēto pārkāpumu, *E.M.* piemērots naudas sods sešdesmit latu apmērā (turpmāk arī – sākotnējais lēmums).

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *E.M.* to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam, kas ar 2009.gada 4.septembra lēmumu Nr.3098 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2009.gada 29.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.M.*

pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 4.septembra lēmuma Nr.3098 atcelšanu.

[3.1] Pieteikumā norādīts, ka virs radara roktura degusi viena no divām trīsstūrveida sarkanajām lampiņām ar trijstūra smailo galu uz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa pusi.

[3.2] No radara „Iskra - 1" rokasgrāmatas pieteicējs secina, ka braukšanas ātrumu varēja fiksēt transportlīdzeklim, kas brauca pa Krasta ielu virzienā no Jēzusbaznīcas ielas uz Varšavas ielu, respektīvi, pretējā virzienā, nevis pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim.

[3.3] Faktu, ka pieteicējs ievērojis atļauto braukšanas ātrumu varot apliecināt arī pieteicēja māsa *M.M.*

[4] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies. Pieteicējs par lietas izskatīšanas vietu un laiku informēts likumā noteiktajā kārtībā. No pieteicēja nav saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes vai atlikt lietas izskatīšanu. Līdz ar to tiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

[6] Atbildētājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[7] Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks policijas inspektors *A.J.*. Liecinieks tiesas sēdē norādīja, ka konkrētajā gadījumā mērierīce bija noregulēta pretim braucošo transportlīdzekļu ātruma fiksēšanai, tādējādi neesot šaubu, ka fiksēts tieši pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieka liecību, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[9] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības, kur noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

[10] LAPK 149.^{8} panta desmitajā daļā paredzēta atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam

sešdesmit latu apmērā.

[11] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2009.gada 24.jūlijā, plkst.13.28, Rīgā vadīja transportlīdzekli Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krasta ielu no Varšavas ielas puses Jēzus baznīcas ielas virzienā ceļa zīmes Nr.518 – Apdzīvotās vietas sākums – darbības zonā pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs 2009.gada 24.jūlijā, plkst.13.28, Rīgā vadīja transportlīdzekli Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krasta ielu no Varšavas ielas puses Jēzus baznīcas ielas virzienā ar ātrumu 86 km/h ceļa zīmes Nr.518 – Apdzīvotās vietas sākums – darbības zonā pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h.

Tādējādi tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir izdarījis Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī – vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[12] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PB965616 *(lietas 20.lapa)*, pieteicēja paskaidrojums *(lietas 22.lapa)*, policijas darbinieka ziņojums *(lietas 21.lapa)* un verificēšanas sertifikāts Nr.E2758V08 *(lietas 23.lapa)*.

[13] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, kas tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, tiesa neatrod iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Pieteicējs to parakstījis, tādejādi apliecinot, ka viņam izskaidrotas LAPK 260.pantā pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, pieteicējs sniedzis paskaidrojumu, iebilstot pret pārkāpuma konstatēšanas faktu un norādot, ka nepiekrīt radara mērījumam. Braucis ievērojot atļauto ātrumu. Priekšā un blakus esošās automašīnas pārvietojušās manāmi ātrāk.

[14] Tiesa uzskata, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi vērtējami kopsakarā ar policijas darbinieka sniegto ziņojumu.

Policijas darbinieks *A.J.* ziņojumā norādījis, ka transportlīdzeklis tika

vadīts pa trešo braukšanas joslu, kur atradās viens pats. Pārējie transportlīdzekļi, kas brauca no muguras ievērojami atpalika un attālumi starp viņiem tikai palielinājās. Vadītājs ieraugot *A.J.* iznākot uz braucamās daļas strauji, acīmredzami samazināja savu braukšanas ātrumu. Transportlīdzeklis visu laiku atradās policijas inspektora redzeslokā un pārkāpējs fiksēts nekļūdīgi.

Izvērtējot policijas inspektora ziņojumu, tiesa atzīst, ka lietas apstākļi tajā izklāstīti loģiski, detalizēti un bez pretrunām. Tiesa ņem vērā to, ka ziņojums sastādīts uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas un tas pievienots administratīvā pārkāpuma protokolam, līdz ar to ziņojumam piešķirama augsta ticamības pakāpe. Tiesas sēdē kā liecinieks izsauktais policijas inspektors apstiprināja ziņojumā fiksēto ziņu atbilstību lietas faktiskajiem apstākļiem, noliedzot jebkādu šaubu esamību, ka varētu būt kļūdījies nosakot pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

Izvērtējot šos apstākļus, tiesa ņem vērā arī to, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu atzīt, ka policijas inspektors administratīvā pārkāpuma protokolā un ziņojumā nepatiesi aprakstījis faktiskos lietas apstākļus. Nav pamata apšaubīt policijas inspektora sniegto lietas apstākļu vērtējumu, jo nav redzams pamats, lai policijas inspektors sniegtu nepatiesas ziņas. Turpretī pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

[15] Lietā nav strīda, ka pieteicējs ātruma noteikšanas brīdī vadīja transportlīdzekli pa trešo malējo braukšanas joslu.

Brauktuvē, kura sadalīta trīs braukšanas joslās, trešā braukšanas josla tiek izvēlēta, kad intensīvas satiksmes plūsmas gadījumā pirmās divas joslas ir aizņemtas vai arī gadījumā, kad transportlīdzekļa vadītājs vēlas pārvietoties ar maksimāli atļauto braukšanas ātrumu. Tādejādi pa trešo braukšanas joslu pārvietojas transportlīdzekļi ar lielāku vidējo braukšanas ātrumu.

Tiesas ieskatā, tas netieši norāda, ka izskatāmajā gadījumā braukšanas ātrums tika pārkāpts.

[16] Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā iestādē *(lietas 6.lapa)* un pieteikumā tiesai norādījis, ka brīdī, kad automašīna apturēta un policijas amatpersona pienākusi pie automašīnas, virs radara roktura degusi viena no divām trīsstūrveida sarkanajām lampiņām ar trijstūra smailo galu uz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa pusi. Pieteicējs uzskata, ka ātrums ir fiksēts transportlīdzeklim kas attālinājies, nevis tuvojies policijas transportlīdzeklim.

Attiecībā uz minēto liecinieks, policijas inspektors *A.J.*, kas apturēja pieteicēja vadīto transportlīdzekli, tiesas sēdē liecināja, ka radaru transportlīdzekļu ātruma kontrolei var noregulēt tā, lai tas fiksētu tikai prom braucošo transportlīdzekļu ātrumu, taču konkrētajā gadījumā radars bija noregulēts uz pretim braucošo transportlīdzekļu ātruma fiksēšanu.

Tiesa vērtē šo pieteicēja argumentu kritiski, jo pieteicējs uz to norādījis tikai apstrīdēšanas iesniegumā iestādē, nevis sākotnējā paskaidrojumā pārkāpuma fiksēšanas brīdī.

[17] Atbilstoši LAPK 243.pantam ar braukšanas ātruma noteikšanas mērierīcēm var fiksēt pārkāpuma esamību. Lietas materiāliem pievienots mērierīces „ISKRA - 1" Nr.13259D pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E2758V08, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu un ka izsniegtais sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 14.decembrim. Verificēšanas datums ir 2008.gada 15.decembris.

Tādējādi pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums 2009.gada 24.jūlijā fiksēts ar tiesību normām atbilstošu mērīšanas līdzekli un tā mērījums atzīstams par tiesiski iegūtu pierādījumu lietā.

[18] Lietā nav iegūti papildus pierādījumi, kas apstiprinātu pieteicēja norādītos lietas apstākļus, proti, ka pieteicējam blakus braucošās automašīnas pārvietojušās ātrāk kā viņa vadītais transportlīdzeklis un ka Ceļu policijas inspektors fiksējis prom braucoša transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

[19] Tiesa ņem vērā to, ka pieteicējs gada laikā pirms pārkāpuma izdarīšanas trīs reizes administratīvi sodīts par līdzīgiem pārkāpumiem ceļu satiksmē *(lietas 34.lapa)*. Tas negatīvi raksturo pieteicēja, kā ceļu satiksmes dalībnieka – transportlīdzekļa vadītāja, personību.

[20] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secina, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa tomēr dod priekšroku policijas inspektora ziņojumam, administratīvā pārkāpuma protokolā nostiprinātajām ziņām un liecinieka liecībai, nevis pieteicēja paskaidrojumiem.

[21] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka pieteicējs ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu.

Balstoties uz augstāk minēto, tiesa uzskata, ka pieteicēja darbībās ir konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpums, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{8} panta desmitajā daļā.

[22] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.^{8} panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods sešdesmit latu apmērā, līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.

[23] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais

Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 4.septembra lēmumu Nr.3098 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PB965616) par *E.M.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta desmito daļu, bet *E.M.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis